

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorska
ulica šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šestopetna petit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 20.

V Ljubljani v ponedeljek, 26. januarja 1885.

Tečaj II.

Italijanska naselbinska politika.

V slednjem času poganjajo se, tekmujejo med seboj vse evropske države, izimši našo Avstrijo, kako bi si mogle z vsemi silami pridobiti kolikor možno mnogo priležnega, ugodnega ozemlja v delih novega sveta. Vse države skušajo zunaj pridobiti si ozemlja, tam nastaviti svoje naselbine ter tako svoji trgovini, izdelkom svoje obrtnije in svojim pridelkom odpreti nova trgovišča. V kolikor se je to uže posrečilo raznim državam, Nemčiji, Franciji, Rusiji... ne bodemo tu natančneje preiskavali. In ker uže vse države hrepenijo si ustanoviti naselbine, tudi Italija neče zadržati, dasi so razlogi, kateri njej dajejo povod za naselbinsko politiko, morda nekoliko različni od onih drugih držav.

Sosednja nam država na jugu sestoji iz vročernih, gibčnih, ognjevitih državljanov, kateri se kaj lahko vznemirijo, razburijo vsled vročega svojega podnebja. In če se ozremo nekaj let nazaj, videli bodemo v Italiji vedno neko politično gibanje, časi bilo je celo viharo razburkano političnega morja valovje, ni torej čuda, da so se italijanski duhovi skoro privadili vedni razburjenosti — da so si jo vselej, kadar je ni bilo, skušali zopet takoj pridobiti. Se vé da je to krčevito gibanje zaslepilo časi tako zelo italijanske duhove, da so težili za rečmi, katere niso bile samo nedosegljive, da je bilo marveč njihovo delovanje, dejali bi, naravnost nevarno sosednjim državam.

Italija pa je tudi najmlajša, najmanjša izmed velesil, torej jej tudi nikakor ni možno, v zboru velesil nastopiti s tem lastno oblastnostjo, se z njimi meriti ne more, in to vzpodbujalo je vedno Italijane, vedno so hrepneli po moči, po delih, katera bi jim pridobila več veljave, večkrat ne pomislivši, če to njih hrepenenje po činih, po novih pridobitvah tudi more privedi do priličnega smotra.

Res je, da so skušali zmerni, preudarljivi

državniki, kateri so vodili krmilo državne ladije, bolno to gibanje pomiriti ter se držati mirne, stalne politike, a večkrat jim ni bilo možno; a opozicija zahtevala je brezobzirno uresničenje svojih namer, in tako morali so ti zmerni državniki odstopati, in le po delih, po vnanjih pridobitvah koprneča opozicija storila je samo nekaj korakov — dosta, in z njimi spravila je državo v zadrege. Tudi „irredenta“ je izrodek mišljenja te stranke, in nevaren tem bolj, ker se ta stranka v svoji zaslepljenosti ne briga za nikake pametne razloge, nikakor jo ni pripraviti s treznimi sveti od pogubnih pohleptov po Trstu in Trijentu — ker se ona sploh za nikake vzroke brigati neče. Zatrjevalo se je uže opetovano, da Avstrija, da nje zvesti državljani, da tudi Nemčija, nikdar ne bi privolili, da bi se dva bisera, Trst in Trijent, odtrgala iz avstrijskega diadema, zatrjevalo, da avstrijski narodi hoté za svojo habsburško dinastijo proliti prej slednjo srago krvi, predno bi pustili „irredenti“ pogoltniti le jedno teh mest — vendar se še razlegajo vedno po italijanskih listih take želje. Kakor rečeno, to je hrepenenje one stranke, katera hoče na vsak način Italijo povzdigniti, jej pridobiti več veljave, jednako veljavo z drugimi velesilami — in to s pridobitvijo vnanjega ozemlja.

Italija pričela je v slednjem času gojiti bolj ko kedaj naselbinsko politiko, odposlala je po morji ekspedicijo, katera jej ima pridobiti novega ozemlja — in mi želimo jej mnogo sreče, ker smemo pričakovati, da bode ona vročerkna, po novih pridobitvah hrepenéča stranka imela zdaj povoda dovelj, da nasiti svoje poželenje. Naj pa je italijanska naselbinska politika izbrala si ozemlje ob Rudecem morji, ali Tripolis, to je nam jedno; kar si bodo hoteli Italijani pridobiti, izvojevati si bodo morali sami, ker se Avstrija zaradi hasnij jednega sosedu nikakor ne more razdvojiti z drugim sosedom. Italijani pridobiti si morajo vse s svojo močjo istotako, kakor

Francozi, kateri so šli v Tunis in Tonking. Čulo se je sicer, da Italijo hoče podpirati Anglija, a to je tudi zelo neverjetno, ker Anglija tudi nima nikakega interesa pri tem, če se razdvoji zaradi italijanskega dobička s Sultanom ter si svojo itak ne pregledko pot še bolj s trnjem posuje.

Anglija k večjemu ne bode stavila ovir na pot Italiji, ko bode ta okupirala do zdaj nezavisnim rodovom pripadajoče afriško trikotno ozemlje med Adenskim zalivom, indijskim morjem in reko Juba. Če pa je to ozemlje, katero pa se baje v vsem obsegu ne namerava anektirati, če je to ozemlje vredno tolikega napora in stroškov, je pač zdaj še težko določiti, pač pa je velike vrednosti za Italijane zaliv Assab, kjer imajo svoje trgovinske interese. Kakor rečeno, naselbinska politika dala bode hrepenenju vročerknih Italijanov po novih pridobitvah dosta prilike, da pokažejo svojo srčnost in moč. Krepka naselbinska politika, zboljšanje agrarnih razmer v notranjem dajejo gotovo duhovom dosta posla in odvrnili bi jih od brezupnega irredentizma; da, ta ugodna rešitev teh dveh nalog zahtevala bo tudi precej napora, kateri bi onemogočil irredentizem.

Mi sicer ne bodemo brusili svojih mečev za italijansko naselbinsko politiko, a kot prijatelji sosedne nam Italije, želimo jej mnogo sreče pri osvojevanju novega ozemlja, ker se nadejamo, da bode pri tem naša irredentovska stranka tudi posla dovelj, da si bode lahko dosta ozemlja pridobila ter pozabila na nepremišljeno irredentovsko rovanje.

O notranjskih gozdih.

Z Notranjskega.

(Izv. dop.)

Zadnji članek cenjenega „Ljub. Lista“ z dné 13. t. m. govoril je o notranjskih gozdih. Mene zanimal je gozd uže od nekdaj, zato

tefelj njegova suha pleča k tlom. Nekateri kratki prosil sem njegove nemške učitelje, naj imajo usmiljenje z njim, a dejali so mi, da spregledujem otroku preveč, da ga kvarim, kajti jasno je, da Mihajlo ne dela zadosti. Vrhu tega ima preveč poljski naglas ter joka dostikrat brez vzroka. To očitane me je ganilo do srca, in moje samotarsko, žalostno, vsled nevarne plućnice zastrupeno življenje postajalo mi je vedno trpkejšo in neveselejšo.

Samo jaz vedel sem, ali dela Mihajlo dovelj ali ne! Bil je otrok srednje nadarjenosti in mehkega značaja, mimo tega pa take vstrajnosti in trdne volje, kakeršne nisem opazil pri nobenem drugem dečku njegove starosti. Bori Mihajlo je svojo mater oboževal; reklo se mu je, da je nesrečna in bolehnata in ta misel mučila ga je tako, da je delal vse noči, da ne bi žalostil svoje matere. Ako je dobil slab red, hotel se je v solzah utopiti, gotovo pak je, da ni znal nihče ceniti teh solza, nihče ni vedel, kako čustvo neizrekljive odgovornosti ga je tlačilo o taci trenotkih k tlom.

A, kdo se je brigal za to? Imel je poljski naglas! Jaz ga nisem kvaril, nikoli se mu nisem laskal, a jaz razumel sem ga bolje, ko

Listek.

M i h a j l o.

(Iz poljščine prevel J.)

Večkrat se je zgodilo, da je sedel Mihajlo še ob dveh, treh po noči pri delu. Njegova majhna, nežna in šibka postava sedela je tu v lehkem obleki sklonjena čez knjige, in skozi tiho noč čul se je njegov mrmljajoči glas, ki je narekoval z isto mehanično enoličnostjo kakor se molijo litanije v cerkvi, grške in latinske deklinacije in konjugacije. Ko sem ga prosil, naj gre spat, dejal je:

„Jaz še ne znam svojih lekcij, gospod Wolski“, ter je delal dalje.

Od štirih do osmih in od devetih do polnoči delal sem vedno z borim dečkom ter sem mu pomagal reševati njegove naloge in nikoli nisem legel k počitku, da se nisem prepričal, da vé vse. Toda to vse je bilo zanj veliko preveč. Poslednjo nalogo dokončavi, se je prve komaj še spominal in grške, latinske in nemške konjugacije ubijale so mu glavo, mešale se mu v nji ter mu ne puščale zaspati. Tiho je zopet vstal, užgal svetiljko

tudi vselej, kadar mi kaka razprava v tej zadevi v roke pride, radovedno in pazljivo čitam radovednosti, kedaj bom na kako zdatno sredstvo zadel, s katerim bi se dalo vednemu devastiranju gozdov v okoliščini priti in zopet na kak način bi se zdatno dalo stanje gozdov pospeševati? Gospod spisatelj omenjenega članka navedel je sredstva, po katerih bi se sčasoma do boljšega stanja gozdov prišlo. To naj se namreč doseže s poukom od strani gospodov duhovnikov in ljudskih učiteljev, ki so v tesni zvezi z narodom, katerega naj poučujejo; kak vpliv da imajo gozdi na narodno-gospodarstvenem polju, kako da je blagor ljudstva zavisen od gmotnega stanja gozdov i. t. d. Res, nevednost in pa misel, nevredna pametnega človeka, če raste trava ali ne, kadar mene več ne bo, je veliko zlo, ki še vedno prostaka tepe. V tem oziru treba je uka in zopet pouka, kakor je dobro gospod dopisnik omenil. Toda kdor pozna Notranjsko bolj natanko, pritrdil mi bo, da to sredstvo, sicer neobhodno potrebno, v primeri z današnjo bedo tukajšnjega ljudstva še ne zadostuje, da bi si mogli (zdaj že) opomoči. Tu je treba nujne pomoči po prigovoru: *Bis dat, qui cito dat*. Oglejmo si na pr. v postojinskem okraju dolino košansko. Daleč na okoli ne boš zapazil razen sadnega drevja posebno češpelj, kakor kake hrastove pritlikovce, ali kako golo štrlečo jagnjed, ki pa tudi po sekiri zdihuje, da bi bila vedne muke prosta, katero jej burja provzročuje. Malo več zelenega vidiš v bližnji ozki dolini, kjer se rečica od Bistrice do Vrem pretaka. Pa tudi tu že preti druga nevarnost, v kateri se je v tržaški „Edinosti“ več govorilo in pisalo, da namreč namerava Trst si to vodo v mesto napeljati. Star prigovor: Kjer voda teče, se kruh peče, tudi tu velja — ako bo pa vode vsled tega primanj-kavalo, kar se že itak naravnim potom večkrat zgodi, potem nastala bo beda še v večji meri. Tu zopet velja: *Videant, caveant consules!* Kam pa hočemo tedaj po drva za kurjavo, morebiti v gozd? Ne, ker tega ni, pač pa v lozo (kakor tukaj pravijo), kjer je še nekaj bukovih stebel (ne debel) debelih, kakeršne bi imele veje biti odraslega in za sečev zrelega drevja; zadovoljni pa bi smeli biti, ako bi bilo tega dovolj. Kako lesa za kurjavo primanjkuje, čutimo posebno v taki zimi, kakeršno imamo na pr. to leto, ko je sneg na debelo padel, pa jug ga noče popihati. Večina jih je, ki si od dne do dne lesnine sirove ali kake subljadi za kurjavo preskrbujejo, in nekateri pa le brinje palijo na nizkih ognjiščih ali pa na tleh. Mislimo si tu trud in zamudo časa! In zdaj, kje dobiti materiala za kurjavo, ker je vse pod snegom? Izposoditi si za par dni nekaj polen od sosedu, ki jih slučajno še ima; ali posekati bližnje drevesce, ki bi ti znabiti prihodnje poletje obilo sadja rodilo; ali pa celo kako lesnino sežgati, ki čaka prihodnje pomladi, ki bi za kol pri trti ali kaj drugega potrebna bila. Pri vsem tem se pa

vsi drugi in mesto ga karati, ko ni mogel nikoli vsega izvršiti, prizadeval sem si na vso moč tolažiti ga.

Zdelo se mi je, kakor bi se take stvari mene osebno tikale. Jaz sem kdaj mnogo delal, stradal sem, mučil se in živel v revščini, nikoli nisem bil srečen in ne bom tudi nikoli postal. Življenje nima zame nobene vrednosti več, a ker sem sam nesrečen, obžalujem tem bolj nezgode drugih. Ko sem bil Mihajlove starosti, lovil sem se za golobi, ju preigraval marsiktero uro pred mestno hišo, imel sem vesele in prijetne ure in glad me še ni trpinčil.

Če so me topli, jokali sem se, kakor drugi otroci, dokler sem še palico čutil, pozneje pa nisem na to več mislil, sicer pak sem živel prost, ko tič, ne da bi me morile skrbi.

Vse to je moral Mihajlo pogrešati. Da ga bo pozneje življenje na svojem trdem nakuvalu kovalo in trdilo, bilo je naravno in se smelo pričakovati; a v mladosti naj bi ga bili pustili, smejeti se, pustili ga tako zdravega,

še le pridno seka, les nekoliko opali in v Trst vozi in se tako za silo nekaj novcev vjame. Ker poleg tega, da marsikdo danes ne ve, kaj bo jutri jedel, in s čim si bo svoje zmazke ude grel, dobi tak revež še nalog, vsled katerega ima v 14 ali 30 dneh 18 gld. procenite ali kaj enakega plačati! — Ker smo v zadevi komunikacije tako v neprimernem kraju, bila bi po naših mislih zelo potrebna cesta, ki bi neposredno Košano vezala s Senožecami in bližnjimi sosedi onkraj Vremšice. Nastal bi nekak promet med sosedi, da bi vsaj sadje, katerega je o slučaju dobre letine obilo tukaj, se bolje spečati dalo; ravno tako se precej vinske kapljice tu pridela, ki bi potem tudi več dobička donášala.

V zadevi pomanjkanja lesa za kurjavo, bilo bi kaj dobro, če bi se tu na kaki železniški postaji ali pa še bližej večja zaloga premoga in šote napraviti mogla, kjer bi si ljudstvo za primerno ceno vsaj nekaj materiala za kurjavo omisliti moglo, ter bi se potem mnogo manj mladega drevja iztrebilo.

Kakor je pa pretečeno desetletje v prvi vrsti narodni šoli veljalo, kajti vsak zaveden človek, ki ni hotel zaostati, zanimal se je več ali manj za šolo, tako naj velja prihodnje deset let posebno narodno gospodarstveni stroki in to v prvi vrsti v prospeh gozdov, kajti od teh je z eno besedo odvisna rodovitnost vse zemlje in blagor ljudstva. Tedaj vsi, ki smo v to svrhu poklicani, delujmo zadosno, bodi si z besedo ali dejanjem v povzdigo narodnega blaga, kajti od tega odvisna je sreča posameznega in cele države. B.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V ogerski dolnji zbornici zavrgel se je pri imenskem glasovanju s 155 proti 98 glasovom Ugronov predlog o avtonomiji katoliške cerkve. — Enketna komisija, kateri je izdelati načrt reda za mornarje, je dovršila svoje delovanje. Ker se je našlo za vse točke soglasje, pričakovati se more, da zadobi že v teku tega leta postavno moč.

„Politik“ poroča, da so nemški delegiranci českega deželnega kulturnega sveta, kateri so o svojem času sklenili zdržavati se vseh obravnav, dobili od namestništva nalog, naj se v osmih dnevih izrekó, če se bodo še nadalje zdržavali obravnav, v katerem slučaju bi se nove volitve razpisale.

Tuje dežele.

V Franciji vršile so se volitve v senat; izvoljenih je zdaj 48 republikancev in 21 konservativcev; 18 bode še ožjih volitev. Challemel-Lacour, Waddington in Saint Vallier so bili zopet izvoljeni, Fourton in Broglie sta propala. Republikanci so si pridobili 15 in izgubili 3 sedeže v senatu.

Telegram iz Rima poroča, da bode Italija, če bi Turčija pristanišča ob Rudečem morji

čilega in ljubkega, ko druge otroke. Dovoliti bi se mu bilo moralo, tekati ven v sveži zrak, prosto dihati in se igrati na solncu.

Mestu tega pa sem moral borega fantiča v šolo pošiljati, iz katere se je vračal šibek se pod težo svojih knjig, zamišljen, utrujen, s solznimi očmi. Kako rad bi mu bil priskočil o takih trenutkih na pomoč, kako rad bi ga bil tolažil in mu ogreval srce, a bil sem njegov učitelj ter nisem vedel, kaj bo iz tega nastalo. Ali naj bi bil obupal, da bode shajal v šoli, ali naj bi bil jenjal deliti mu še nadalje dobrote? Opazovanje otrok naj ni podobno žaloigri izgledanje in zdravje ne smeta trpeti zaradi latinščine in grščine, blagor in usoda teh nežnih stvaric se ne smeta delati zavisna od več ali manj čistega naglasa. Prepričan sem, da dospé v šoli lehka roka do boljših uspehov, ko pest, ki stlači prsi in ki se je časih poslužujejo, da se vse zaduši, kar so učili otroka doma spoštovati in ljubiti.

Jaz sem in bom ostal priprost človek ter v tem oziru ne bom spremenil nikoli svojih nazorov, in spomin na mojega ubogega Mi-

v istini okupirala, to zabranila z orožjem. Ukrenilo se je baje uže, da se odpre pot turškim transportnim ladijam pot v Rudeče morje. Če bi Turčija hotela pretiti z represalijami, zasela bode Italija Tripolis. Italijanske ladje, sestojéce iz najmanjših najmočnejših oklopnih, je v osemnajstih dneh pripravljeno za odhod.

Med Rusijo in Nemčijo napravila se pogodba, da se medsebojno izročevajo zločinci, kateri so zakrivali zločine: nakana na cesarja in cesarsko obitelj, razžaljenje, umor, poskušen umor, kakor tudi izdelavanja ali obranitve razstreliv krive osebe.

Iz Londona dohajajo zelo vznemirljive vesti; poroča se o zopetnih eksplozijah, pri katerih se je ponesrečilo več oseb. Zločinci položili so dinamit; kdo pa so ti zločinci, se še zdaj ne ve.

Turški ministerski svet je soglasno zavrgel pogoje, pod katerimi naj bi baron Hirsch prevzel gradnje turških železnic.

Iz Kahire se poroča: O koloni generala Stewarta so razširjene zelo vznemirljive vesti; vender niso natančne, tako da se jim ne more po polnem verjeti. — Kakor se zatrjuje, so Italijani uže zaseli Beilul pri Assabu.

Razne vesti.

— (Stare slikarije.) Te dni snemali so v stari mestni hiši na Dunaji dve v strop vdelani, na platno slikani podobi, da bi jih prenovili ter potem v novo mestno hišo prenesli. Ko jih stran vzmó, dobé ravno pod temi slikami dve drugi na strop slikani, za koje živa duša vedela ni. Gornje in spodnje slike predstavljajo isto stvar, namreč „poslednjo sodbo“ in „Salomonovo razsodbo“. Sliki, koji so sneli, naredel je Miha Rottmayer med letom 1712 in 1715. Dobili so namreč zapisano, da so tedaj temu slikarji dali nalog, prenoviti stare in uže zatemnele podobe na stropu. Mestu da bi bil slike prenavljal, je ta raji nove na platno, katere so čez stare pripeli. Te vender niso tako zatemnele, kakor se trdi, ampak baje na njih so se do današnjega dne prav žive ohranile. Kedo in kedaj je te podobe slikal, se sedaj še ne more z gotovostjo določiti. Dunajski župan jih bo dal po izvedencih presojevati in ceniti.

— (Brez Minke mu ni bilo živeti.) Dne 12. t. m. zapustil je malo pred polnočjo 70letni pek v Zeykfalvi gostilni, poslovivši se od svojih prijateljev, z besedami: „Sedaj grem, kajti brez Minke nisem v stanu živeti.“ Nihče ni pripisaval tem besedam kake veljave, a kako so se drugi dan čudili, ko zvedó, da je stari mož, prišedši domov, pripravil še vse za peko, a na to obesil se, ker brez Minke ni mogel živeti. A ta Minka ni bila njegova žena, tudi ne hči, ampak njegova — mačka, koja je bil prej ta dan pes raztrgal.

— (Beračice in njen otrok.) Iz Petrograda poroča se sledeči dogodek: Pred nekaj dnevi čakalo je pred cerkvijo na nevskem prospektu več beračev, med njimi tudi beračica, ki je držala v cunjé zavitega otroka v naročji ter ga pritiskala

hajla, ki sem ga tako zelo ljubil, me more v tem le potrditi.

Šest let bil sem uže njegov učitelj, in odkar je vstopil v drugi razred, ponavljal sem z njim.

Prilike imel sem torej dovolj, okleniti se ga, ... in zato — toda čemu bi samega sebe varal? Ljubim ga, ker je sin tiste, ki jo ljubim nad vse na svetu. ... Ona tega ne vé in ne bo tudi nikoli zvedela.

Nikoli ne bom pozabil, da sem le gospod Wolski, učitelj, bolan človek, in da je ona iz imenite in plemenite družine. Imenitna gospa je, tako imenitna gospa, da smem komaj predrzniti, vzdigniti oči k njej. To plemenito, od boja z življenjem utrujeno srce naj bi se koga oklenilo, jednako školjki, ki se, odtrgana po valovih, prijema skale.

Kako je prišlo do tega, da sem jo ljubil? Kaj naj rečem? Čemu govoriti o tem? Jaz ne zahtevam od nje več, kakor od solca, kojega žarki ogrevajo spomladi moje bore, bolne prsi tako dobrodejno. Živel sem šest let v njeni hiši, in med tem dolgim časom

na svoji prsi. Kar se približa policist, berači se spusté v tek in tudi beračica zbeži, in sicer naravnost do kanala. Tam razvije cunjé ter vrže otroka na led. Ljudje, ki so to opazili, skočijo prestrašeni na mesto dejanja, hoté otroka pobrati in rešiti. A kako se začudijo, ko vidijo, da leži na ledu mestu otroka — debelo brezovo poleno.

Domače stvari.

„Slovan“ contra „Ljubljanski List“.

(Konec.)

Prof. Šuklje nadaljuje: Poslanec je navezan na javnost, vsak narodni zastopnik mora tedaj računati z organi javnega mnenja, z novinarstvom. Poslanec z jedne pa tudi narod z druge strani morajo pričakovati od poštenega časnikarja, da stino, golo istino poroča o parlamentnem delovanju. Vsaj za svojo osebo kot poslanec nikakor nisem občutljiv v tem oziru. Stenografični zapisnik sicer jasno dokazuje, da sem vestno spolnoval svoj mandat, pogostoma segal v debato, pogostoma kot poročevalec poročal o važnih zadevah. Radikalnemu časopisju se je zljubilo, *brevi manu* zamolčati vse moje govore. Nikdar se nisem spodtikal nad takim otročje-zlobnim obnašanjem, premalo se brigam za kritiko teh gospodov, toda jedno stvar moral sem vendar zahtevati od vsakega lista, tedaj tudi od „Slovana“, da se namreč sodbe, izražene v javni seji deželnega zbora o moji osebi in mojem listu, zlobno ne zavijajo, da se ravno nasprotno ne trdi o sodbi, ki se je z odličnega mesta čula o mojem novinarskem delovanju, da se narod na tak nedostojni način bega in hujska proti svojemu zastopniku, tega tudi „Slovanu“ nisem mogel dovoliti. In baš v tem oziru pokazalo je glasilo gg. Hribarja in dr. Tavčarja svojo plemenito naravo. V drugi seji dež. zbora izrekel je namreč g. dež. predsednik kot zastopnik visoke vlade o „Ljublj. Listu“ sledečo sodbo: „Pazno sem prečital vse članke o volilni zadevi, ali obstati moram, da nisem v njih nič našel, kar bi zamoglo škodovati vladnemu ugledu in dostojanstvu.“ Vsak nepristransk opazovalec mi bode pritrdil, da je s temi besedami izraženo odkrito odobravanje „Ljublj. Lista“ in mojega uredniškega delovanja. A kako je „Slovan“ to stvar zasakal ter serviral svojim čitateljem? Gospod dež. predsednik — čitam v dotičnem poročilu — tudi ne odobrava vseskar načina, kako se ta list bojuje.“ Tedaj direktno protivje, odločno grajo mesto odločne pohvale! To se pravi pač resnici s pestjo v lice biti, tako se narod bega, tako postopanje je nevredno poštenega novinarja, je sramotno za dotični list! Tega podlega poročevalca, in nikogar drugega, nisem imel v mislih, posluševaje se drastičnega izreka Friderika II. Kedo da je ta „Slovanov“ poštenjak, mi sicer dandanes ni znano, le toliko smem naglašati, da vsaj po pisavi soditi, g. Hribar ni zakrivil te novinarske nedostojnosti; izraz *Gesindel* tedaj njemu ni bil namenjen.

Dovršil sem svojo nalogo, le jedno opazko in bodem še dovolil, katera meri direktno na osebo

živela je samostansko, nesrečna, polna najrahlejše ljubezni do svojih otrok, dobra kot angelj — skoro kot svetnica. Drugače ni bilo mogoče; čutstvo, ki sem ga imel do nje, ni bila ljubezen, bilo je oboževanje.

Mihajlo je bil nji zelo podoben in dosti krat, ko me je pogledal, menil sem njo videti. Imel je ravno tiste nežne poteze, ravno tako lepo upognjene obrvi, ravno tak glas. Oba sta spadala k onim plemenitim dušam, ki dajo, polne živega čutenja, sposobne za največjo žrtev, vedno več, kakor prejemajo in katerim se sreča le redko kedaj posmeja.

Mihajlovi stariši imeli so poprej jako veliko imetje, imeli so pak tudi dobro srce. Nepričakovana nezgoda požrla jim je del njihovega imetja, in dasi tudi za tem niso bili revni, vendar so se mogli imenovati v primeri s prejšnjim časom le imoviti.

Mihajlo je bil poslednji te rodovine. Gospa Marija ljubila ga je ne le, ker je bil njen sin, ljubila ga je tudi, ker je bil njen zadnji up za bodočnost. Na nesrečo domišljevala si je z ono slepoto, brez katere ni nobena mati, da je nenavadno nadarjen. Fantiču nadarje-

g. zastopnika dr. Tavčarja. Dejal sem uže, da se je sodnik pri mestni deleg. sodnji motil v tem, da je izraz „finančni veleum“ v zvezo spravil z izrazom *Gesindel* ter tudi v tem, da je ta *epitheton ornans* priznal le g. Hribarju. V to zmoto ga je spravil zagovornik tožiteljev, kateri je pri prvi obravnavi dvakrat ponavljal neistinito trditev, da je Hribar „finančnemu odseku načelnik“. Kako silno da je ta argument moral vplivati na razsodbo, vidi se iz tega, da ga sodnik celó navaja v motivaciji. Pač se mi je takoj dozdevalo, da stvar ni istinita, toda ker sem znal, da je dr. Tavčar sam član finančnega odseka, nisem se udal ugovarjati. Zmota je nemogoča v takem slučaju; vsak odbornik mora poznati svojega sekcijskega načelnika, kajti ta podpisuje vabila, on razdeli poročila, on predseduje odsekovim sejam. Jasno je tedaj kakor beli dan, da se je dr. Tavčar posluževal zvijače, ki je povsem nedostojna, odvetnika nevredna, da je vedoma neresnico govoril pred sodnijo, da je vedoma zapeljal sodnika v pravno zmoto. Uže iz tega razloga je razsodba prve instance ničeva, in od prosvetljenega visokega sodišča se trdno naadam, da jo bode razveljavilo ter mene obtožbe oprostilo.

Odgovor dr. Tavčarjev bil je kratek in dokaj slaboten, sam je baje spoznal, da je njegova pravda izgubljena, pobral je šilo in kopita, predno se je razsodba naznanila, in tako se je obravnava končala z kompletno zmago „Ljublj. Lista“.

Ničmanj nego šestkrat vsled treh tožeb v enem letu stal je g. prof. Šuklje kot zatoženec pred sodnijo, vseh šestkrat se je zagovarjal sam, vseh šestkrat bil je njegov protivnik, glasoviti „Slovanov“ *juriconsultus* dr. Tavčar — in kaj je bil konečni izid? Niti jedna pravda se ni obnesla, v vseh slučajih propali so tožitelji ter so bili obsojeni v troške. Dr. Tavčar ima očitno smolo v pravnih zadevah, želimo mu več lavorik na političnem polji!

— (Gosp. prof. Šuklje) odpotoval je včeraj popoldne s svojo obitelji na svoje častno novo mesto na Dunaj. Mnogo njegovih prijateljev in somišljenikov prišlo je na kolodvor, da stisnejo še jedenpot svojemu iskrenemu prijatelju roko pri odhodu na tuje.

— (Ljubljansko mestno zdravništvo.) V slednji tajni seji mestnega odbora se je sklenilo, da se zdravljenje mestnih revežev izroči mestnim zdravnikom gg. dr. Ambrožiču in dr. Illnerju. Ta dva zdravnika imela bosta oskrbovati vsak jeden del mesta; g. dr. Ambrožič oskrboval bode na desnem bregu Ljubljaničice stanujoče reveže, one na levem bregu pa gospod dr. Illner. Opravljala pa bosta še na dalje svoje dozdanje posle, samo pri vojaških vizitacijah bode mestu g. dr. Ambrožiča posredoval g. mestni fizik Kowatsch. Mestni fizik g. dr. Kowatsch se torej ne bode več bavil z ozdravljanjem mestnih revežev.

nosti res ni manjkalo, a bila je deška nadarjenost, ki se more razvijati s fizičnimi močmi. V drugačnih razmerah bi bil svoje studije lahko dokončal ter postal svoji domovini koristna moč, a kakeršne so bile sedaj, trudil se je, svest si visoke misli, ki jo je imela mati o njem, zastoj, ter je izgubljeval čas z brezvspešnim tveganjem.

Videl sem na svetu mnogo in prepričan sem, da me ne spravi kmalu katera stvar v začudenje, a razumeti ne morem nikakor, kako more postati največja vztrajnost, neumorno delo, železna volja za dečka izvir trpljenja. Žalostno je to izreči — in če bi mogle le besede ohladiti bolečino in trpkost, dejal bi s Hamletom: „Med nebom in zemljo so stvari, o kateri se naši šolski modrosti niti ne sanja.“

Z Mihajlom sem delal, kakor da bi bila moja bodočnost zavisna od dobrih in slabih redov, ki jih je dobival. Saj sva imela oba jedni in isti smoter, jaz in moje ljubo dete, smoter, z dobrimi redi, privabiti na njene ustnice smehlja.

(Dalje prihodnjič.)

— (Slovensko gledališče.) Včeraj zvečer predstavljala se je v tukajšnjem gledališču burka z petjem: „Danes bomo tiči“, katero je po Nestroyjevi: *Einen Jux will er sich machen*, poslovenil Ivan Železnikar. Igralo se je sploh povoljno; dobro izvršili so svoje uloge gospodje Gorazd, Slavko, Petrič, Danilo in Šturm mlajši in gospodičine Vrtnikova, Zvonarjeva, Zora in Vrbančeva. Omeniti moramo vendar še, da bi bil zdaj uže čas, da se na odru govori vsaj nekoliko očiščena slovenščina; odurno je slišati, kako se „lehrfantje“ „bigecajo“ in mnogo enakih izrazov; če je uže igra tako „klasično“ poslovenjena, naj se pa vsaj prej opili, predno se spravi na oder. Gledališče bilo je precej dobro obiskano, le po ložah je vladala običajna praznота.

— (Ljubljanska čitalnica) priredila je svojim članom v soboto zvečer zopet plesno zabavo. Udeležba je bila zelo mnogobrojna, plesalo je nad 40 parov kadrižjo. Zeló odlična družba zabavala se je prav živahno pozno v jutro.

— (Narodna čitalnica v Škofji Loki) priredi dné 4. febr. t. l. v svojih prostorih maskorad. Pri plesu bode sviral goslarški kvartet pod osebnim vodstvom kapelnika g. J. Lichtla. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina za ude in maske 50 kr., za goste 70 kr., rodbine plačajo 1 gld. 50 kr. — P. n. občinstvo se prosi, da pride kolikor možno maskirano. Ustopnice za maske dobivajo se v prodajalnici gosp. A. Sušnika. Vsaka maska brez ustopenice legitimovati se mora dvema odbornikom.

— (Nesreče.) Z Semiča se nam poroča: Dnó 20. t. m. podal se je 19letni Matija Malnerič iz Kašče v svoj vinograd hoté z ročnimi senami prepeljati nekoliko vinskih trt. Naložil jih je kakih 200, a ko hče navzdol, spodrsne mu, da pade, seni butnejo vanj, in sicer s tako silo, da je mrtev obležal na mestu. — Iz Št. Ruperta pa se nam piše, da je isti dan v gozdu Žabjeku sekalo več oseb drvá. Podrli so precej debel hrast, kateremu se je pri padanju ena veja odlomila in za nekoliko časa v neki bukvi obtičala, potem porušila se ter pala Antonu Sukeku iz Vrha s tako močjo na glavo, da ga je ubila.

— (Iz Vipave.) se nam poroča: Dnó 19. t. m. zadela je vrlega župana g. J. Vrtovca v Gočah nad Vipavo grozna nesreča. Podal se je omenjenega dnó na semenj v Sežano. Domov vračajočemu ponudi se prilika, da prisede na voz nekega drugega Vipavca. Voznik pa, najbrže nekoliko vinjen, poganjal je konja v brzem diru. V prehudem teku pa se voz ob ovinku prevrne in župan Vrtovec odletel je tako nesrečno z voza, da je dobil hudo poškodbo, vsled katere je tudi v nekaterih urah umrl.

— (Iz Kopra) se poroča: Dnó 22. t. m. bila je pri tukajšnji sodnji proti bivšemu županu in deželnemu poslancu dr. Gambiniju in drugovom obravnava zaradi dnó 19. novembra l. l. izvršenega napada na dijake (kakor ste o svojem času poročali v dopisu od tukaj). Obsodba je tako-le izpala: Dr. Gambini je obsojen v 30 gld. globe ali 6 dnij zavora, Basseggio 25 gld. globe ali 5 dnij zavora in Derin v 5dnevni zapor.

— (Dvajset oseb je plaz zasul.) Iz Celovca se poroča, da se je v noči od 14. na 15. dan t. m. na Ljubelji utrgal velik plaz snega ter zasul dvajset kmetov, kateri so šli na somenj v Celovec. Plaz zasul je tudi njihove vozove in konje. Pričel se je takoj odkidati sneg, a zastoj je ves trud, kajti dan zdaj ni se še moglo zaslediti, kje so pokopani nesrečneži. Odkidavanje snega pa je še posebno zaviral na novo padajoči sneg.

— (Grozen prizor) vršil se je v petek ob 8. uri zvečer na graškem kolodvoru. Okolo 8. ure stalo je na tovarniškem tiru več tovarnih vozov, katere je bilo treba premikati in skopčevati. To delo je imel izvrševati vselej zeló spretni in zanesljivi skopčevalec Janez Zupančič. Ta pot pa se je ponesrečil; takoj pri prvem skopčevanju prišel je med puhavce dveh železniških vozov; puhavci stisnili so mu telo, da je iz njega pogledal drob, palo je na tir, čez truplo tekli so vozovi ter mu zmečkali roke in noge. To zgodilo se je v komaj pol minuti; prizor je bil vendar strašan in vsaka pomoč nemožna. Janez Zupančič je bil še le 28 let star, oženjen in oča dvema otrokoma.

— (Iz Trojane) se nam poroča, da je tam promet vsled snega zelo oviran, kajti sneg leži na cesti, katera drži od kranjske meje do Vrankega uže 14 dnij v celini; marsikateri voznik, kateri je hotel od kranjske meje voziti na dalje, moral se je vrniti, ker ne more na celo gaziti tri črevlje debel, trd sneg.

— (Dolenjsko pevsko društvo in Narodna čitalnica v Rudolfovem) priredita Vodnikovo slavnost v prostorih „Narodnega doma“ v nedeljo 1. februarija 1885, točno ob polu osmih zvečer z naslednjim sporedom: 1.) pl. Zajc: „Poputnica“, moški zbor. 2.) F. S. Vilhar: „Pod oknom“, mešani zbor s sopran-solom. 3.) Méhul: Trio za gosli, cello in klavir iz opere „Joseph“. 4.) Dr. B. Ipavec: „Domovini“, moški zbor z dvo-spevom. 5.) A. Foerster: „Kitica slovenskih narodnih pesnij“, mešani zbor. Iz posebne prijaznosti sodelujejo gospodičina A. Pajničeva, in gospoda Dom. Rizzoli in Venceslav Tuček; Ples (s kotiljonom), pri katerem svira oddelek meščanske glasbe. Vstopnine plačajo gg. članovi pojedinci 30 kr., družine 50 kr.; nečlanovi pojedinci 50 kr., družine 1 gld. Zvnanji izvršujoči društveniki, kateri želé sodelovati, vabijo se, da se udeležé skupnega poskusa v četrtek 29. januarija t. l. ob 6. uri zvečer, ali pa vsaj onega v nedeljo, 1. februarija t. l., ob dveh popoldne.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Pariz, 26. januarija. Konečni izid volitev senata: 67 republikancev, 20 konservativcev. Republikanci so pridobili 22 sedežev.

Malta, 26. januarija. Italijanska oklop-nica „Principe Amadeo“ se je v zatočišči Port Saida razbila.

London, 25. januarija. V Saint-Louisu umrli ste dve osebi za kolero.

London, 25. januarija. Reuterjevo poročilo iz Hongkonga z dne 25. t. m. pravi: Po vročem boji pri Kelungu bil je francoski napad odbit; 75 mrtvih in ranjenih.

London, 25. januarija. Včeraj popoldne izvršila se je razstrelba v londonskem Towerji. Natančnejših poročil še ni. Dve razstrelbi sta se izvršili v nekaterih minutah v parlamentnem poslopji, jedna v podzemski cerkvi v Westminsterhallu, druga v pred-dvorani. Domneva se, da se je to zgodilo z dinamitom. Škoda je velika. Vsa stekla pri oknih so popokala; dva policista sta v no-tranjem poškodovana.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 26. januarija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83.85
„ „ „ srebri	84.—
Zlata renta	106.50
5% avstr. renta	98.55
Delnice narodne banke	869.—
Kreditne delnice	304.25
London 10 lir sterling	123.65
20 frankovec	9.77
Cekini c. kr.	5.80
100 drž. mark	60.35

Uradni glasnik

z dne 24. januarija.

Eks. javne dražbe: V Črnomlju zemljišče Matije Šuteja z Kovačjega Grada (930 gld. 50 kr.) dne 20. febr.; — zemljišče Andr. Lošketa iz Hriba (320 gld.) dne 20. febr. — V Metliki zemljišča bratov in sester Korén iz Metlike (580 gld.) dne 28. febr. — V Kranji zemljišče Jan. Stoparja iz Kranja (2520 gld. 70 kr.) dne 20. febr. — V Metliki zemljišče Amalije Stuparjeve (1160 gld.) dne 18. febr. — V Ložu (reasmiranje) zemljišča Fr. Vilarjeve, omož. Škerbec iz Pudo-ba (450 gld., 340 gld. in 1760 gld.) dne 11. febr. — V Kočevji zemljišče Marije Eisenzopf iz Oneka (760 gld.) dne 11. febr. — V Črnomlju zemljišče Jan. Schafferja z Doblič. Vrha (220 gld.) dne 20. febr. — V Kranji zemljišča Uršule Rakove iz Bistrice (1360 gld. in 820 gld.) dne 23. febr. — V Ložu zemljišče Andr. Paternosta z Hudega Vrha (389 gld.) dne 7. febr. — V Višnji Gori pol. zemljišča Jos. Novaka iz Višenj (244 gld.) dne 10. febr.

Tujci.

Dne 24. januarija.

Pri Maliči: Dr. Neustadt, advokat; Schickel, fabrikant, in Sinek, Löwy, Oppenheim, trg. popotniki, z Dunaja. — Raunicher, c. kr. sod. pristav, z rodbino, iz Postojne.
Pri Slonu: Beck, trgovec, z Dunaja. — Baydel, trgovec, iz Oppelna. — Kramer, c. kr. nadlajtenant, iz Trsta. — Lavrenčič, trgovec, iz Hrenovic.
Pri Južnem kolodvoru: Lisec, gozd. tehnik, iz Gradea. — Wertzer, trgovec, iz Samobora. — Gril, abs. jurist, iz Postojne.

Umrli so:

Dne 23. januarija. Uršula Velkaverh, delavčeva soproga, 41 l., Florijanske ulice št. 16, skrvavenje.
Dne 25. januarija. Anton Strehar, mesarjev sin, 6 dni, Sv. Petra cesta št. 58, čeljustni krč.

Srečke

z dne 24. januarija.

Dunaj: 8 37 38 11 3.
Gradec: 57 17 24 23 2.

Tržne cene.

V Ljubljani, 24. januarija.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 18 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 86 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 72 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 3 1/2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 68 kr., svinjini 54 kr., drobniško po 36 kr. — Piške po 50 kr., golob. 18 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 69 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 80 kr.; mehkih 5 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
24. jan.	7. zjutraj	741.24	— 6.8	szpd. sl.	sneg	0.70
	2. pop.	740.78	— 0.6	svzh. sl.	„	sneg
	9. zvečer	742.18	— 2.6	„	„	„
25. jan.	7. zjutraj	742.12	— 4.0	bzv.	obl.	0.00
	2. pop.	741.58	— 1.4	jzp. sl.	„	„
	9. zvečer	742.02	— 3.0	vzh. sl.	„	„

Zahvala.

Vsim obiskovalcem društvenega plesnega venčka 18. t. m. in vsim blagim dariteljem dobitk za srečkanje se zahvaljuje najiskrenejše

Škofjeloška prostovoljna požarna bramba.

Piccolijeva esenca za želodec

od G. Piccolija, lekarja v Ljubljani,

kakor je razvidno iz pismenih zahval in zdravniških svedočeb, koje so bile izvoditelju te esence vposlane, ozdravila želodečne in podtrebušne bolezni, grizo v črevesu, krče, želodečno in premenljivo mrzlico, zabasane telesa, zlato žilo, zlatenico, trganje po glavi i. t. d. in je najboljšo sredstvo za glistova deca.

Stekleničica 10 kr. V škatuljah po 12 stekleničic vpošilja izvoditelj to esenco proti povzetju zneska 1 gold. 36 kr. Pri večjem nakupu dovoljuje se primeren rabat. (104) 15—8

V našem založništvu je izišel na svitlo

drugi, pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčičeve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gld.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Franc Stajer

c. kr. notar

in

zagovornik v kazenskih stvareh

odpre (12) 2—2

v torek dne 27. januarija 1885

svojo pisarno

v Metliki

v graščini viteza dr. J. Sawinschegga.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

Abecednik za slovenske ljudske šole. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
Cimperman, Pesni, 60 kr.
Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjsk deželni odbor. 4 gld.
Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.
Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
Kačič-Miošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
Klaić, Lehrgang der kroatichen Sprache, I, II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.
— Kroaticher Dolmetscher, 60 kr.
Knjižnica slovenske mladini:
I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
II. „ „ „ *Peter rokodelčič*, 36 kr.
III. „ „ „ *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.
Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
Orožen Val., Spisi, 60 kr.
Padar, Zakon in žena, 40 kr.
Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
Slomšek A. M., Zbrani spisi. 3 knjige. 3 gld. 40 kr.
Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.
Zlatorog, Pravljica za mladino. 20 kr.
Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:

Pepelko, Snegulčica, Trnjevo rožico (4° velike) po 50 kr. Pravljice o:

Pepelki, Rudeči kapiči in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.

O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.